

ΑΝΑΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΤΟΥ ΚΛΑΣΙΚΟΥ: ΕΠΙΒΙΩΣΕΙΣ – ΠΡΟΣΛΗΨΕΙΣ – ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΙΣ

Από τα ελληνορωμαϊκά χρόνια μέχρι σήμερα η κλασική παράδοση αποτελεί κομβικό σημείο αναφοράς για τη συγκρότηση, αναδιαμόρφωση και μετεξέλιξη της δυτικής τέχνης. Σε αυτό το πλαίσιο, η ιστορία της πρόσληψης της αρχαίας τέχνης καθίσταται θεμελιώδης παράμετρος στην ερμηνεία και κατανόηση των ποικίλων καλλιτεχνικών ρευμάτων που οργάνωσαν τα μορφολογικά και εννοιακά χαρακτηριστικά τους ενσωματώνοντας τις εικαστικές κατακτήσεις της αρχαιότητας ή κινούμενα σε αντίρροπες προς αυτές κατευθύνσεις.

Στο μάθημα *Ανασχηματισμοί του κλασικού* θα παρουσιασθούν και συζητηθούν σημαίνοντα ορόσημα της εικαστικής πρόσληψης του κειμενικού και υλικού πολιτισμού της κλασικής αρχαιότητας από τη ρωμαϊκή έως τη σύγχρονη εποχή και θα δοθεί βάρος στην ανάλυση των ιστορικών και καλλιτεχνικών συμφραζομένων εντός των οποίων λαμβάνει χώρα η συνάντηση «κλασικού» και (εκάστοτε) «σύγχρονου». Με αυτό τον τρόπο, οι προσληπτικές διαδικασίες δεν θα εξετασθούν υπό την οπτική γωνία μιας *στατικής-μιμητικής* ενσωμάτωσης αρχαίων εικονογραφικών θεμάτων και τεχνικών αλλά ως μια *δυναμική-δημιουργική*, συνεχώς ανανεούμενη και ανακαθοριζόμενη ενασχόληση με το κλασικό, μέσω της οποίας καλλιτέχνες, παραγγελιοδότες και θεατές αναδιατάσσουν και επανερμηνεύουν την κλασική κληρονομιά σύμφωνα με τα εικαστικά, ιστορικά, ιδεολογικά και κοινωνικά προτάγματα που επιθυμούν να διατυπώσουν. Με αυτή τη θεματολογία συνδέονται άρρηκτα και θα αναλυθούν: αφενός ο αδιάλειπτος επαναπροσδιορισμός του κλασικού μέσω νεότερων αρχαιολογικών ανακαλύψεων (και της συνακόλουθης, από πλευράς καλλιτεχνών, ενασχόλησης με έως τότε άγνωστες και εκτός κλασικού κανόνα ευρισκόμενες περιόδους της αρχαίας τέχνης)· αφετέρου οι γενικότερες χρήσεις –και καταχρήσεις– του κλασικού στο δημόσιο χώρο. Πέραν του δυτικοευρωπαϊκού χώρου, θα συζητηθεί παραδειγματικά και η ελλαδική πρόσληψη του κλασικού στη γλυπτική, ζωγραφική και αρχιτεκτονική του 19ου και 20ού αιώνα. Συνεπώς, το σεμινάριο μελετώντας τη δυναμική δομή της προσληπτικής λειτουργίας συνδράμει στην πληρέστερη κατανόηση τόσο του *αρχαίου* ως προσλαμβανόμενου όσο και του *σύγχρονου* ως προσλαμβάνοντος.